

1. Nemůžu uvěřit, bráško,
že na tě vůbec už nevzpomíná,
kdesi nad drahou flaškou,
když je nálada nepovinná,
málem jsem nadělal z kytary dřívka,
že se mi o tobě už nebude zdát,
chvilka zaváhání před vraty chlívka
a je tu rok šestadevadesát,
a máme rok šestadevadesát.
2. Fantys' vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát,
aspoň do roku šestadevadesát.
- *: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát.
3. Upřímně řečeno - láska
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
na konci roku šestadevadesát.

Až na poslední stránku

Vlasta Redl

1. Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
H E Ami E
H E H F#mi
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
H E Ami E
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
G#mi F#mi E
kolem nakreslím kvítí nebo sníh.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z první A,
nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvlád' ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
[: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát. :]

Franta s Honzou hádali se o čepice ...

Hej, pane Děda Mráz

Vlasta Redl

- C** **F** **Emi**
1. Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
F **Emi** **Dmi** **C** **G** **Ami⁷** **G**
už jste zase naděloval u špatného zvonku,
G⁷ **C** **D** **G**
u souseda stojí další chevrolet,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
a má milá dostala zase jenom sponku.
2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
přitom už vám píšem lístky kolik let,
stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.
3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
vždyt' jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
asi máte v počítači někde závadu
a ty naše lístečky se tam všechny ztrácí.

D **G** **D** **G⁷** **C**
R: Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
Gmi **C⁷** **F**
těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
Dmi **G⁷** **C** **F** **G**
snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
vždyt' ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.

4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
v duchu vás omlouvám, to už umím nazpamět',
ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.

Rec: A je pryč ...

Holky z Utopie

Vlasta Redl

Ami **E**
1. Přistály v talíři na střeše radnice,
C **G**
našly si nás snadno po vůni slivovice,
E **Ami** **Cdim**
vrhly se nám kolem krku, polibky nás dusily,
Ami **F** **E** **Ami**
jak ty zlaté rybky jsme jim po třech přáních splnit musili,
E **Ami**
než nás pustily.

Dmi **G** **C**
R: Byly to holky z jiných planet,
Dmi **E** **Ami**
Anča, Božka, Karin, Žanet,
Dmi **E** **Ami** **A⁷**
přiletěly za náma až z Utopie, jé,
Dmi **E**
a že všechno platí, co kdo sní a vypije.

2. Povláčili jsme je po celej Moravě,
víno brali v Znojmě, padali v Ostravě,
a ty holky s náma dokázaly držet krok,
na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás zážitek.

R:

R: Takové holky u nás nenajdete:
Anča, Božka, Karin a Žanette,
byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cérky z Utopie.

3. A tak to šlo týdný, až přišlo to ráno
a jeden po druhém jsme řekli svoje "ano",
odlétly v talíři rovnou od radnice,
Ami **E** **F E Ami**
v bílých šatech s vlečkou, nespatriili jsme je více ...

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

1. Byla noc, na černou Ostravu sníh se tiše snášel,
z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
nahore v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
a já dole, už bez role, volám nahoru: "Kdo měl ty párky?"

R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
hrála Roxanu, Tatánu, Médeu a Antigonu,
hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
a já role podle ní bral.

2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
Hledme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

R: Vždyt' každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
konec sázek jedna k miliónu,
a já ani nezatleskal.

3. Noc, Ostravou sníh se snáší,
z baru se motají další Mikuláši,
je noc šestého, prosinec rozdál dárky

E

a nahoře se pořád svítí, tak křičím do oken: "Já měl ty párky!"

D Ami D Emi Gmi A D
R: A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
 Ami D Emi Gmi
Maryšu, Marfušu, Katušu,
 A D Ami D Emi
Cicciolinu, Eyrovou, Makepeacovou,
 Gmi A D Ami Emi
Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
 Gmi A D
Jasněнку, Ježibabu ...

Jak vlastně vypadáš

Vlasta Redl

- D** **G**
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
Emi **A**
že ses mně nikdy nezjevila,
D7 **G**
to bych tě svedl po paměti,
Hmi **Hmi/A** **E**
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.

D **G Emi A**
*: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

1. Jsem špatný tanečník,
neumím tančit, jak mi kdo píská,
zvlášt' když to zní, až v uších zazvoní,
že ani nemám vůbec chut' slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
jenž pevně věří, že mě také získá
veselou písničkou pro svoje Gala-show
a už z dálky na mě píšťaličkou píská.
3. Ale já s tím mám špatnou zkušenost,
každý tvůj tanec, každý krok-sun-krok někdo vítá,
všechno, co vyvádíš, někdo do taktu seřadí
a vždycky někdo pro sebe to sčítá.
4. Dávejte pozor, všude je plno muzikantů,
chodí s píšťalkou a s brašnou plnou písni,
a až se vás budou ptát, nechcete-li tancovat,
řekněte: "Netančím, a navíc - nésu místní!"

Když jsem vandroval

Samson/Vlasta Redl/Slávek Janoušek

1. [: Když jsem vandroval, muzika hrála, :]
[: moje znejmilejší, moje znejmilejší
z okna koukala, z okna koukala. :]
2. [: When I was wandering around the Yellowstone :]
[: my honey sweetheart honey honey sweetheart
was looking cooking co-coa looking cooking coa. :]
3. [: Nekoukej za mnou, povandruj se mnou, :]
[: a já tobě koupím, a já tobě koupím
sukni zelenou, sukni zelenou. :]
4. [: I've told her darling come take it easy :]
[: I'll sing Šošon folk-song I'll sing Šošon folk-song
I'll sing Šošon folk-song I went from Šošon folk. :]

- D G Ami D⁷ G**
1. Koupil jsem za babku letenku do ráje,
D A Emi A D E⁷
trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
Ami D⁷ G C D⁷
bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
G Ami D⁷ G
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
C Ami Gmaj⁷ Emi Ami D⁷ G
letadlo do ráje odlétá ...
2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek' čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá ...
3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj - ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...
4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letišťem
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
G⁶ Cmaj⁷ D G⁶ Cmaj⁷ D G Cmaj⁷ G Cmaj⁷ B^b Ami⁷ G
letadlo přiletí, a odletí ...

Montér blues

Vlasta Redl

1. **Ami** **D**
1. JÓ, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
C **E** **Ami** **E**
to není žádná opera,
Ami **D**
celý den viset jak na oprátce,
C **E**
tak voní chleba montéra.

F **F/E** **Dmi** **G**
R: Montuju potrubí, mosty a přehradu,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
málokdy upadám do téhle nálady,
Dmi **G**
když nepomáhá vodka ani džus.

2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

R:

3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

R: Montuju potrubí, mosty a přehradu,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,

C **E**
tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.

Ami **D**
*: Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
Ami **A⁷**
mě už dnes těžko přeochočíš, tohle fakt není pro tebe.

F **F/E** **Dmi** **G**
R: Znáš taky blues pána, co se toulá světem sám,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
Dmi **G**
blues, které dávno už musím umět hrát.

4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

R: Montuju potrubí, á ...,

Dmi **E** **Ami**
když nepomáhá vodka ani džus, hm ...

Přijdu hned II.

Vlasta Redl

1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
je to tak snadné, až to mrzí,
že nejde chtít být tak drzí
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

Příteli

Vlasta Redl

C G C G C G G
1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
C G C G C G C G
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní,
Dmi G C
stále mířím na jihozápad,
Dmi G D# F
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
C G C G C G C G
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.

2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
a ze všech koutů život zas vstává,
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.

3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
a všem to pípá v Motorolách,
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
a je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.

*: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.

C G C G
R: Mrkáci panenku, kuličku skleněнку,
C G C G
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
C G C G
raketu, míček a kačenku na klíček,
Ami F G Ami
a možná ještě víc dáme tomu,
F G C
kdo si nás, kdo si nás vezme domů.

C G C G C G C G
*: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
C G C G Ami
a at' jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.

*: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G** **Emi** **Ami** **D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D **Hmi** **Emi** **A7 D**
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami **D** **G** **Ami D7 G** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami **D** **G** **C D7 G** **Emi** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :]

- D**
1. Jednou jsem na svatbě veliké byl,
A
vína mi nalili, tak co bych se nenapil,
D
a když mě k půlnoci vynesli ven,
A **D**
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.
- A** **D** **A** **D**
R: Že jsem měl holku a měl si jí brát,
A **D** **A** **D**
ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,
A **D** **A** **D**
a když mě pak přišli na svatbu zvat,
G **A**
abych šel za svědka, teď přijde zápletka.
2. Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.
- R: Kačeny, holubi, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak nevidí.
3. A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.
- D**
*: Ležel jsem v posteli vzhůru břichem,
A **D**
vedle mě nevěsta, a já byl ženichem ...

Smutno je mi

Vlasta Redl/Dagmar Lenková

1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
změnil jsem se od základu, jaks' to chtěla, johoho,
jenže to má jednu vadu - že už není pro koho.
2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.
3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.

C F6 Emi F C G C
*: Smutno je mi, smutno je mi ...

A

1. Jako správnej kluk jsem si koupil kytaru

D

a hrál jsem a hrál, až jsem měl mozoly,

E

a teď, když už to umím, sedím a čumím

D

E

a nikdo se mnou nechce hrát,

D

D/C#

D/H

E

A

asi nejsem do kapely dobrej kamarád,

F#

tak hraju sám.

2. Už jako mladej skaut jsem pilně hrával Dylana,

jen aby mě, Bože, dej, milovala Milena,

jenže milá Milena milovala Dylana

a Dylan se mnou nechtěl hrát,

asi nejsem pro Dylana dobrej kamarád,

tak hraju sám.

A

3. Jako mladej drn jsem si koupil kytaru,

D

F#

no a tak dále, a tak hraju sám ...

D

E

*: Šmarjá, nikdo se mnou nechce hrát,

D

D/C#

D/H

E

A

to asi nejsem do kapely dobrej kamarád,

D

D/C#

D/H

E

A

no asi taky nejsem do kapely dobrej kamarád,

D

D/C#

D/H

E

A

asi nejsem do kapely dobrej kamarád.

1. V půl osmé, to už se stmívá,
 ožijou chodníky nočními převleky,
 telátko uteklo z chlíva,
 pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.

2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
 jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka,
 ztratilo zvoneček v šáší,
 chytil sa o kořeň tam na Ondráši.

R: Ó, moje ovce, moje krávy,
 vzal vás čert, tož, bačo, at' jsme zdraví.

3. Zase jsi nepřišla, milá,
 čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
 kdepak jsi do rána byla
 a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.

R: Hrál bych ti písničku něžnou,
 takovou milou a běžnou,
 sám zatím zpil jsem se režnou
 asi tak, jako ženci, když nežnou.

4. V půl osmé, to už je ráno,
 po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
 ovečky jdou zadní branou
 a marně bys' počítal tu oplakanou.

Vandráci jdou do nebe

Vlasta Redl

G **Ami** **C** **G**
1. Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
 Ami **C** **C/H D**
něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
G **Ami** **C** **G**
dav kolem piána a každá píseň o něčem
 Ami **C** **C/H D**
a spousta vína a holek na klíně.

2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
a že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplátil.

3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.

C **Hmi**
R: Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
 Ami **Emi**
kde platí slovo a kde platí daný slib,
C **Hmi**
obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
Ami **D** **Ami D**
obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.

4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
jedni na patníku sedí, druzí vracejí se zpět,
ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.

5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám dát,
jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.

R: Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?

R: Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
naš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
a kde má cenu jen to, co je na prodej.

G **Ami** **C** **G**

*: Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
 Ami **C** **D** **G**
[: dřív nebo později stejně sejdeme se v ráji. :]

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu přšelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

R1:

Vlaštovka

Vlasta Redl

1. Jednou večer mi do pokoje
přiletěla papírová vlaštovka,
to mám z toho, že v zimě větrám,
tak jsem ji zved' a dal ji do tepla, zábla ji výškovka,
pak jsem si prohlíd' její křídla jemně,
proč asi přilétla, a proč právě ke mně,
byla z Ahoj na sobotu a byla na ní otištěná hitovka.

R: Nejhezčí dárek nemusí přinést vždycky Děda Mráz,
vletí k vám oknem něco, co by létat snad raději nemělo,
někdo si vzpomněl, říkáte si, někdo na mě myslí,
nebo je to zas jenom špás,
tak či tak, když přiletí vlaštovka, hned je v domě veselo.

2. Tak jsem si pomalu slabikoval
tu písničku, co přiletěla z éteru,
poslední rok jsem tolik skládal,
že moc nechybělo, a složil bych i operu,
jen místo múzy mě častěji líbala múra,
ono písni se dá složit fúra,
ale ne každá může letět, i když se vypustí správně po směru.

*: K čemu to bylo, všechno to skládání,
když stejně nikdo nic nepochopil
a moje vlaštovky odlétly na jih,
a s těma, co zůstaly, někdo topil,
jen jedna se vrátila, a já jsem čekal
jak blázen, a věřil, že platí,
že všechno, co necháš, at' letí, jednou se k tobě určitě vrátí,
že všechno, co necháš, at' letí, jednou se k tobě možná vrátí.

3. A tak jsem páčil archiv svých písniček,
to se roura styděla,
a když mi zbyl poslední papír,
hned jsem věděl co s ním udělám,
roh na roh - šlo to bez problémů,
jen jestli poletí, z toho měl jsem trochu trému,
to ví přece každý, že co letí, na tom se vydělá.

G **G/F#**
4: Mávl jsem rukou z okna,
G/E **G/F#** **G** **G/F#** **G/E** **G/F#**
a ta vlaštovka doopravdy letěla,
G **Gmaj7**
i když bralo ji to na stranu,
G6 **Gmaj7** **G**
asi ji tížilo, že jaro nedělá.

A **Hmi**
1. Ve středu zabalím kufry a pojedu domů,
E **A (E)**
stopnu si auto, co zajíždí na přehradu,
Hmi
pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu,
E **A**
pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.

2. Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady,
je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu,
co je tu naboso šťastných, krásných a mladých,
ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.

Hmi E A F#mi
R: Za deset deset už nejede nic,
Hmi E A
za deset deset už nejede nic.

3. Hned za hrází v jídelně U Mokrých sundám si oděv,
pochválím brýle nové brigádnici,
slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě,
"tak ahoj, babi," zakončím pohlednici.

4. Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde teďka hrajem,
natře mi záda v podstatě jen za pusu,
přikreslí k adrese plánek celého kraje,
ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.

R:

5. Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy,
přidám se k chlapům do války u Stalingradu,
Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.,
básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.

6. Lacina s Grycem už U Bušů jen pro mě zastřelí prase,
přespolní vandrák vaří se zelím led,
hej, půjč mu to pádlo, at' dá dítě v čase,
jsem hvězda a do první desky to mám deset let.

R:

7. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního stanu
Armády spásy,
je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
a ráno mi Gábina s Vladkou rozčešou vlasy,
a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.

R:

8. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné,
sleduju, aby mi neujel zas,
vyměním dva pěšce za věž, to je snad slušné,
a z koncových světél si odečtu svůj přesný čas.

R:

A

Hmi E A

*: Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...

